

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

N U T A R T I S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2021 m. rugsėjo 1 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Artūro Drigoto (pranešėjas), Ričardo Piličiausko (kolegijos pirmininkas) ir Dalios Višinskienės,

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo Vytauto Didžiojo universiteto apeliacinį skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2020 m. balandžio 28 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo Vytauto Didžiojo universiteto skundą atsakovui Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerijai (tretieji suinteresuoti asmenys – uždaroji akcinė bendrovė „ISM vadybos ir ekonomikos universitetas“, viešojo įstaiga Kauno technologijos universitetas, uždaroji akcinė bendrovė „Kazimiero Simonavičiaus universitetas“, viešojo įstaiga Klaipėdos universitetas, viešojo įstaiga Lietuvos muzikos ir teatro akademija, viešojo įstaiga Lietuvos sporto universitetas, viešojo įstaiga Lietuvos sveikatos mokslų universitetas, viešojo įstaiga Šiaulių universitetas, viešojo įstaiga „Europos Humanitarinis Universitetas“, viešojo įstaiga Vilniaus dailės akademija, viešojo įstaiga Vilniaus Gedimino technikos universitetas, viešojo įstaiga Vilniaus universitetas, biudžetinė įstaiga Valstybinis mokslinių tyrimų institutas Fizikinių ir technologijos mokslų centras, biudžetinė įstaiga Gamtos tyrimų institutas, biudžetinė įstaiga Valstybinis mokslinių tyrimų institutas Inovatyvios medicinos centras, biudžetinė įstaiga Lietuvos agrarinės ekonomikos institutas, biudžetinė įstaiga Lietuvos agrarinių ir miškų mokslo centras, biudžetinė įstaiga Lietuvos istorijos institutas, biudžetinė įstaiga Lietuvių kalbos institutas, biudžetinė įstaiga Lietuvos kultūros tyrimų institutas, biudžetinė įstaiga Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, biudžetinė įstaiga Valstybinio mokslinių tyrimų instituto Lietuvos socialinių tyrimų centras, biudžetinė įstaiga Lietuvos energetikos institutas) dėl įsakymų panaikinimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

1. Pareiškėjas Vytauto Didžiojo universitetas (toliau – ir VDU) kreipėsi į teismą, prašydamas: 1) panaikinti Lietuvos administracinių ginčų komisijos (toliau – ir LAGK) 2019 m. rugsėjo 6 d. sprendimą Nr. 21R-594 (AG-463/04-2019) (toliau – ir Sprendimas); 2) panaikinti Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerijos (toliau – ir Ministerija) 2019 m.

rugsėjo 25 d. raštą Nr. SR-3891 (toliau – ir Raštas); 3) panaikinti Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerijos ministro (toliau – ir ministras) 2019 m. birželio 12 d. įsakymą Nr. V-693 (toliau – ir Įsakymas Nr. 1); 4) panaikinti Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerijos ministro 2019 m. birželio 13 d. įsakymą Nr. V-697 (toliau – ir Įsakymas Nr. 2).

2. Pareiškėjas nurodė, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2019 m. balandžio 15 d. nutarimu Nr. 329 patvirtino preliminarious valstybės finansuojamų pirmosios pakopos ir vientisųjų studijų vietų, antrosios pakopos ir profesinių studijų vietų ir doktorantūros studijų vietų, į kurias priimami 2019 m. studentai, skaičiaus, studijų stipendijų skaičiaus ir skiriamo valstybės finansavimo pagal studijų krypčių grupės sąrašus (toliau – ir Nutarimas).

3. Pareiškėjas paaiškino, jog 2019 m. gegužės 22 d. pareiškėjas gavo Ministerijos raštą Nr. SR-2007, kuriame įvardijami Lietuvos mokslo tarybos nurodyti kriterijai, kuriais remiantis parengti įsakymai dėl magistrantūros ir doktorantūros vietų paskirstymo. Pareiškėjas kreipėsi į atsakovą, prašydamas VDU skirtų magistrantūros ir doktorantūros vietų skaičių palikti tokį, koks jis buvo 2018 m. Ministerija, neatsižvelgusi į pareiškėjo prašymą, priėmė ginčijamus įsakymus. Pareiškėjas kreipėsi į LAGK, prašydamas panaikinti ginčijamus įsakymus, tačiau 2019 m. rugsėjo 6 d. sprendimu LAGK pareiškėjo skundą tenkino iš dalies – įpareigojo atsakovą per vieną mėnesį nuo LAGK sprendimo įsigaliojimo dienos priimti sprendimą dėl pareiškėjo pasiūlymo dėl taikos sutarties Nr. 1-826 sąlygų skirti pareiškėjui papildomas valstybės finansuojamas doktorantūros vietas ar numatant papildomas lėšas mokančių už studijas pažangių bakalauro, magistrantūros ar doktorantūros studentų studijų kainai kompensuoti, ar skatinamosioms stipendijoms, lėšas skiriant iš likusių nuo neužpildytų valstybės finansuojamų studijų vietų ar kitų šaltinių. Atsakovas 2019 m. rugsėjo 25 d. raštu pareiškėjui išaiškino, kad Ministerija neturi teisinio pagrindo jam skirti papildomas valstybės finansuojamas doktorantūros studijų vietas.

4. Pareiškėjas skunde nesutiko su LAGK priimto sprendimo dalimi, kurioje suformuluotas įpareigojimas atsakovui per vieną mėnesį nuo LAGK sprendimo įsigaliojimo dienos priimti sprendimą dėl pareiškėjo pasiūlymo skirti jam papildomas valstybės finansuojamas doktorantūros vietas ar numatant papildomas lėšas mokančių už studijas pažangių bakalauro, magistrantūros ar doktorantūros studentų studijų kainai kompensuoti, ar skatinamosioms stipendijoms, lėšas skiriant iš likusių nuo neužpildytų valstybės finansuojamų studijų vietų ar kitų šaltinių. Pareiškėjo nuomone, toks įpareigojimas nesukūrė jokių teisinių pasekmių, ką iš esmės patvirtino ir atsakovo priimtas sprendimas dėl LAGK sprendimo įvykdymo.

5. Taip pat pareiškėjas nesutiko su priimtu atsakovo sprendimu ir įsakymais. VDU pažymėjo, jog Mokslo ir studijų įstatyme detalai neregamentuojama II-osios ir III-iosios pakopos studijų vietų paskirstymo tvarka. Nesant kitų poįstatyminių teisės aktų, magistrantūros ir doktorantūros laisvos vietos kasmet skiriamos ministro įsakymu. Pareiškėjo nuomone, nors teisės aktai ir nustato Ministerijai diskreciją nustatyti magistrantūros ir doktorantūros studijų vietų paskirstymą pagal studijų kryptis, tačiau tai nereikia, kad atsakovas gali veikti nevaržomai ir piktnaudžiauti jam suteiktomis teisėmis. Pareiškėjas nurodė, kad vietų skaičiaus nustatymas ir jų skyrimas jam nebuvo viešai pristatyti. Vietų nustatymui naudoti duomenys ir kriterijai pareiškėjui taip pat nebuvo žinomi. Atitinkamai yra sudaromos sąlygos Ministerijos piktnaudžiavimui bei neskaidrių ir šališkų sprendimų priėmimui.

6. Pareiškėjas atkreipė dėmesį į tai, kad Ministerija, priimdama įsakymus nesilaikė konstitucinio proporcingumo principo, pažeidė teisėtų lūkesčių principą, nes pareiškėjui nėra aišku, kokiais patvirtintais ar įteisintais dokumentais, reguliuojančiais valstybės biudžeto lėšų paskirstymą ir atitinkamai studijų vietų paskirstymą tarp aukštųjų mokyklų bei mokslo institutų vadovavosi priimdama ginčijamus įsakymus. Pareiškėjo įsitikinimu, nėra iš anksto numatytų ir paskelbtų kriterijų, pagal kuriuos Ministerija paskirsto valstybės finansuojamas II-osios ir III-iosios pakopos studijų vietas, todėl įsakymai priimti vadovaujantis subjektyviais pagrindais, t. y. neįvertinus ir neatsižvelgus į kelių universitetų, tame tarpe ir VDU susijungimo kontekstą, neteisėtai ir nepagrįstai 2019 m. sumažinus II-osios ir III-iosios pakopos studijų vietų skaičių lyginant su 2018 m.

7. Pareiškėjo vertinimu, priimti įsakymai neatitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAĮ) 8 straipsnio reikalavimų. Įsakymų trūkumai yra esminiai,

kliudantys taikymo subjektams suprasti atitinkamų visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų ir teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, t. y. teisę žinoti ir suprasti, dėl kokios priežasties ir kuo remiantis priimtas konkretus sprendimas.

8. Atsakovas Ministerija atsiliepime į skundą prašė skundą atmesti.

9. Atsakovas nurodė, kad, tvirtindamas įsakymus, ministras laikėsi Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo (toliau – ir MSI) 77 straipsnio 8 ir 9 dalyse įtvirtintų rodiklių ir būtent pagal juos nustatė valstybės finansuojamų II-osios pakopos studijų vietų, į kurias 2019 m. priimami studentai, skaičiaus ir studijų stipendijų skaičiaus paskirstymo pagal aukštąsias mokyklas ir studijų kryptių grupes sąrašą ir valstybės finansuojamų doktorantūros studijų vietų, į kurias 2019 m. priimami studentai, skaičiaus ir studijų stipendijų skaičiaus paskirstymo pagal mokslo ir studijų institucijas ir mokslo ar meno kryptis sąrašą.

10. Atsakovo nuomone, įsakymais nebuvo pažeisti VAI numatyti objektyvumo, proporcingumo bei nepiktnaudžiavimo valdžia principai bei kiti teisės bendrieji principai. Taip pat įsakymai neprieštarauja Ministerijos tikslams bei uždaviniams. Įsakymai buvo priimti nepažeidžiant principo *lex retro non agit* ir pareiškėjo teisėtų lūkesčių principo, nes rodikliai, įtvirtinti MSI 77 straipsnio 8 ir 9 dalyse, buvo viešai paskelbti ir pareiškėjui buvo iš anksto žinomi, o pareiškėjo prašyme paminėtų kriterijų taikymas priimant ginčijamus įsakymus yra visiškai nepagrįstas faktinėmis aplinkybėmis ir neatitinka tikrovės.

11. Pareiškėjo teiginiai, kad ministras, priimdamas įsakymus, pažeidė konstitucinį teisėtų lūkesčių apsaugos principą, nes gavo mažesnę valstybės finansavimą, negu 2018 m., atsakovo įsitikinimu, yra visiškai nepagrįstas. Ministerija neturi teisinio pagrindo valstybės finansuojamų magistrantūros ir doktorantūros studijų vietų skaičių mokslo ir studijų institucijoms numatyti tokį pat kaip ir 2018 m., nes MSI ir jį įgyvendinančių teisės aktų nuostatos nenumato tokių išlygų ir galimybių. Pagal MSI VDU įgyta teisė turėti valstybės finansuojamas II-osios pakopos ir III-iosios studijų pakopos vietas nebuvo atimta, ši teisė buvo išlaikyta.

12. Atsakovas atkreipė dėmesį į tai, kad priėmimas į magistrantūros ir doktorantūros studijas mokslo ir studijų institucijose jau yra pasibaigęs ir daugumoje mokslo ir studijų institucijų pasirašytos studijų sutartys su asmenimis, studijos jau yra prasidėjusios. Tuo atveju, jeigu būtų panaikinami įsakymai, perskirsčius valstybės finansuojamas magistrantūros (doktorantūros) studijų vietas bei studijų stipendijas, turėtų būti nutraukiamos studijų sutartys, būtų padaryta esminė žala mokslo ir studijų institucijoms, taip pat būtų pažeistas studijuojančiųjų teisėtų lūkesčių principas, jų teisės ir teisėti interesai.

13. Ministerijos nuomone, ginčijami įsakymai, kuriais paskirstomos valstybės finansuojamos II-osios ir III-iosios pakopos vietos skirtos ne tik VDU, kitoms mokslo ir studijų institucijoms, bet ir kitiems asmenims, pvz., studijuojantiems, todėl svarstyтина, ar toks teisės aktas turėtų būti laikomas individualiu teisės aktu. Atsakovas sutiko, kad rengiant teisės aktus turi būti vadovaujamosi VAI nustatytais objektyvumo, proporcingumo bei nepiktnaudžiavimo valdžia principais bei kitais teisės bendraisiais principais, tačiau, jo nuomone, šie principai nebuvo pažeisti, todėl įsakymai yra teisėti ir pagrįsti.

14. Ministerija, pasisakydama dėl Rašto pažymėjo, kad Raštas yra informacinio pobūdžio, parengtas vadovaujantis teisės aktais, yra suprantamas, aiškus, išsamus, jame nurodyta apskundimo tvarka, todėl pareiškėjo reikalavimas jį panaikinti yra nepagrįstas.

15. Trečiasis suinteresuotas asmuo Fizinių ir technologijos mokslų centras (toliau – ir FTMC) atsiliepime į skundą prašė skundą atmesti.

16. FTMC pritarė atsakovo argumentams, kad ministro įsakymų panaikinimas būtų teisiškai sudėtingai įgyvendinamas procesas ir sukeltų neigiamas pasekmes Lietuvos Respublikos švietimo sistemai. Taip pat FTMC kilo abejonių dėl to, ar ta aplinkybė, kad pareiškėjas gavo mažesnę valstybės finansuojamą II-osios pakopos ir III-iosios pakopos vietų skaičių nei 2018 m., gali būti laikoma konstitucinio teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu. Trečiasis suinteresuotas asmuo pažymėjo, kad valstybės finansuojamų doktorantūros vietų paskirstymo procesas liečia daug mokslo ir studijų institucijų, teisės aktai Ministerijai skirstant vietas nesuteikia pareigos bei galimybių kiekvienai institucijai paskirti ne mažesnę nei praėjusių metų skaičių, tokios

garantijos teisės aktais nėra suteikiamos nei vienai mokslo ir studijų institucijai, todėl nėra objektyviai teisinga pareiškėjo nuomonė, jog buvo pažeistas teisėtų lūkesčių principas.

17. FTMC sutiko, kad 2019 m. įvedami du nauji vertinimo kriterijai ir kad vertinimus Lietuvos mokslo taryba (toliau – ir Taryba) atliks jau vadovaudamasi keturiais kriterijais mokslo ir studijų institucijoms turėjo būti pateikti prieš protingą terminą. Ši aplinkybė institucijoms neleido tinkamai pasiruošti tokiems vertinimo pakeitimams, todėl vadovaujantis šiuo vertinimu priimti Ministerijos įsakymai institucijoms iki galo nebuvo suprantami ir aiškūs. Atsižvelgiant į tai, trečiojo suinteresuoto asmens nuomone, ministro įsakymų negalima laikyti atitinkančiais VAI 8 straipsnio reikalavimus.

II.

18. Vilniaus apygardos administracinis teismas 2020 m. balandžio 28 d. sprendimu pareiškėjo VDU skundą tenkino iš dalies – panaikino LAGK Sprendimo dalį, kuria Ministerija įpareigota per vieną mėnesį nuo LAGK Sprendimo įsigaliojimo dienos priimti sprendimą dėl pareiškėjo pasiūlymo dėl taikos sutartis Nr. I-826 sąlygų skirti pareiškėjui papildomas valstybės finansuojamas doktorantūros vietas ar numatant papildomas lėšas mokančių už studijas pažangių bakalauro, magistratūros ar doktorantūros studentų studijų kainai kompensuoti, ar skatinamosioms stipendijoms, lėšas skiriant iš likusių nuo neužpildytų valstybės finansuojamų studijų vietų ar kitų šaltinių.

19. Teismas nustatė, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybė Nutarimu patvirtino preliminarinius valstybės finansuojamų pirmosios pakopos ir vientisųjų studijų vietų, antrosios pakopos ir profesinių studijų vietų ir doktorantūros studijų vietų, į kurias priimami 2019 m. studentai, skaičiaus, studijų stipendijų skaičiaus ir skiriamo valstybės finansavimo pagal studijų kryptių grupės sąrašus. Pareiškėjas 2019 m. gegužės 22 d. gavo Ministerijos raštą Nr. SR-2007 „Dėl studentų priėmimo į magistratūros ir doktorantūros studijas 2019 metais“, kuriame įvardijami Tarybos nurodyti kriterijai, kuriais remiantis buvo parengti įsakymai dėl magistratūros ir doktorantūros vietų paskirstymo. Atsakydamas į šį raštą, pareiškėjas 2019 m. gegužės 28 d. raštu Nr. 1-551 ir 2019 m. birželio 6 d. raštu Nr. 1-592 kreipėsi į atsakovą su prašymu pareiškėjui skirtų magistratūros ir doktorantūros vietų skaičių palikti bent jau 2018 m. lygmenyje. Ministerija Įsakymu Nr. 1 paskyrė VDU 550 antrosios pakopos studijų vietų, o Įsakymu Nr. 2 paskyrė VDU 38 doktorantūros studijų vietas. 2019 m. rugpjūčio 29 d. raštu Nr. 1-826 pareiškėjas kreipėsi į Ministeriją, prašydamas skirti papildomas valstybės finansuojamas doktorantūros vietas ar numatant papildomas lėšas mokančių už studijas pažangių bakalauro, magistratūros ar doktorantūros studentų studijų kainai kompensuoti, ar skatinamosioms stipendijoms, lėšas skiriant iš likusių nuo neužpildytų valstybės finansuojamų studijų vietų ar kitų šaltinių. Be to, pareiškėjas, pasinaudojęs išankstine ginčų nagrinėjimo ne teismo tvarka, kreipėsi į LAGK, kuri 2019 m. rugsėjo 6 d. Sprendimu pareiškėjo skundą tenkino iš dalies – įpareigojo atsakovą per vieną mėnesį nuo LAGK sprendimo įsigaliojimo dienos priimti sprendimą dėl pareiškėjo pasiūlymo dėl taikos sutarties sąlygų skirti pareiškėjui papildomas valstybės finansuojamas doktorantūros vietas ar numatant papildomas lėšas mokančių už studijas pažangių bakalauro, magistratūros ar doktorantūros studentų studijų kainai kompensuoti, ar skatinamosioms stipendijoms, lėšas skiriant iš likusių nuo neužpildytų valstybės finansuojamų studijų vietų ar kitų šaltinių, o kitą skundą dalį atmetė.

20. Teismas, nesutikdamas su pareiškėjo teiginiu, jog 2019 m. magistrantūros ir doktorantūros studijų vietų skaičiaus nustatymas ir jų taikymas nebuvo viešai pristatytas bei apsvarstytas jų teisėtumas ir pagrįstumas, pažymėjo, kad Ministerija 2019 m. gegužės 6 d. raštu Nr. SR-1751 „Dėl 2019 metų magistrantūros ir doktorantūros studijų vietų (studijų stipendijų) paskirstymo“, kreipėsi į Lietuvos mokslų tarybą, kaip į ekspertinę instituciją, prašydama pateikti pasiūlymus dėl 2019 m. magistrantūros ir doktorantūros studijų vietų (nevalstybinėms aukštosioms mokykloms – studijų stipendijų) paskirstymo mokslo ir studijų institucijoms. Atsakydama į Ministerijos 2019 m. gegužės 6 d. raštą, Taryba pateikė ekspertinį pasiūlymą dėl 2019 m. magistrantūros ir doktorantūros studijų vietų (studijų stipendijų) paskirstymo. Be to, magistrantūros

ir doktorantūros studijų vietų ir studijų stipendijų paskirstymo principai 2019 m. gegužės 31 d. buvo pristatyti Lietuvos universitetų rektorių konferencijoje ir 2019 m. birželio 5 d. Ministerijoje, o Lietuvos universitetų rektorių konferencijos mokslo komiteto posėdžio, įvykusio 2019 m. birželio 17 d. VDU, protokole užfiksuota, jog posėdyje buvo svarstytas klausimas dėl doktorantūros ir magistrantūros vietų skyrimo ir nutarta plėtoti diskusiją dėl siūlomų kriterijų valstybės finansuojamų doktorantūros vietų apskaičiavimui ir juos siūlyti 2020 m. skaičiavimo metodikai.

21. Teismas nurodė, jog ginčijamuose ministro įsakymuose yra įvardijamos studijų kryptys ir mokslo institucijoms paskirstytų vietų skaičiai, tačiau įsakymuose nėra nuorodos, kad įsakymai turi lydimuosius dokumentus, kurie aiškiai nurodytų, kokiais kriterijais vadovaujantis ir kokiais pagrindais remiantis atliktas Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskirtų lėšų paskirstymas. Vis dėlto, atsižvelgęs į galiojantį teisinį reguliavimą, teismas atmetė pareiškėjo teiginį, jog nėra visiškai aišku kokiais patvirtintais ar įteisintais dokumentais, reguliuojančiais valstybės biudžeto lėšų paskirstymą ir atitinkamai studijų vietų paskirstymą tarp aukštųjų mokyklų bei mokslo institutų vadovavosi Ministerija, priimdama ginčijamus įsakymus. Teismas pažymėjo, kad rodikliai, įtvirtinti MSĮ 77 straipsnio 8 ir 9 dalyse, buvo viešai paskelbti ir pareiškėjui iš anksto žinomi, nors teismas iš dalies sutiko su pareiškėjo argumentu, jog būtų buvę daugiau aiškumo, jeigu mokslo ir studijų institucijoms apie naujų vertinimo kriterijų įvedimą būtų buvę pranešta prieš protingą terminą ir tai būtų leidę institucijoms tinkamai pasiruošti tokiems vertinimo pakeitimams.

22. Dėl pareiškėjo teiginio, kad ministras, priimdamas įsakymus, pažeidė teisėtų lūkesčių apsaugos principą, nes gavo mažesnę valstybės finansavimą nei 2018 m., teismas sutiko su Ministerijos argumentu, jog būdo, kurį naudojant vertinimo rezultatų rodikliai perskaičiuojami į eurus, taikymas *inter alia* įrodo, kad įsakymai buvo priimti paisant lygiateisiškumo (vienodo skaičiavimo visiems subjektams), nešališkumo ir objektyvumo principų, o tai paneigia pareiškėjo teiginį dėl Ministerijos piktnaudžiavimo jai suteikta diskrecijos teise. Taip pat teismas sutiko su atsakovo argumentu, jog Ministerija neturi teisinio pagrindo valstybės finansuojamų magistrantūros ir doktorantūros studijų vietų skaičių mokslo ir studijų institucijoms numatyti tokį pat kaip ir 2018 m., nes MSĮ ir jį įgyvendinančių teisės aktų nuostatos nenumato tokių išlygų ir galimybės. Teismo vertinimu, ta aplinkybė, kad pareiškėjas gavo mažesnę valstybės finansuojamą II-osios pakopos ir III-iosios pakopos vietų skaičių nei 2018 m., negali būti laikoma konstitucinio teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu. Valstybės finansuojamų doktorantūros vietų paskirstymo procesas liečia daug mokslo ir studijų institucijų, teisės aktai Ministerijai skirstant vietas nesuteikia pareigos bei galimybės kiekvienai institucijai paskirti ne mažesnę nei praėjusių metų skaičių, tokios garantijos teisės aktais nėra suteikiamos nei vienai mokslo ir studijų institucijai, todėl nėra objektyviai teisinga pareiškėjo nuomonė, jog buvo pažeistas teisėtų lūkesčių principas.

23. Teismas atkreipė dėmesį, jog 2019 m. priėmimas į magistrantūros ir doktorantūros studijas mokslo ir studijų institucijose yra pasibaigęs, o studijos jau yra prasidėjusios. Tuo atveju, jeigu būtų panaikinami ginčijami įsakymai, perskirsčius valstybės finansuojamas magistrantūros (doktorantūros) studijų vietas bei studijų stipendijas, turėtų būti nutraukiamos studijų sutartys, būtų padaryta esminė žala mokslo ir studijų institucijoms, taip pat būtų pažeistas studijuojančiųjų teisėtų lūkesčių principas, jų teisės ir teisėti interesai.

24. Kaip matyti iš byloje esančių duomenų (proceso šalių atsiliepimuose išdėstytų paaiškinimų, Lietuvos universitetų rektorių konferencijos mokslo komiteto posėdžio, įvykusio 2019 m. birželio 17 d. VDU, protokolo) dėl kriterijų, kurias remiantis Taryba atlieka mokslo ir studijų institucijų mokslo (meno) veiklos rezultatų įvertinimą, tarp mokslo ir studijų institucijų nėra bendro sutarimo, kriterijų taikymui nėra paruoštos nuoseklios metodikos, tačiau tai nesudaro pagrindo teigti, jog ginčijami įsakymai yra nepagrįsti ir neteisėti.

25. Teismo vertinimu, ginčijamais įsakymais nebuvo pažeisti VAI numatyti objektyvumo, proporcingumo, nepiktnaudžiavimo valdžia bei kiti bendrieji teisės principai. Ministerija, priimdama ginčijamus įsakymus, neviršijo savo kompetencijos, taip pat įsakymai neprieštarauja Minsiterijos tikslams bei uždaviniams. Taip pat įsakymai buvo priimti nepažeidžiant principo *lex retro non agit* ir pareiškėjo teisėtų lūkesčių principo, nes rodikliai, įtvirtinti MSĮ 77 straipsnio 8 ir 9 dalyse, buvo viešai paskelbti ir pareiškėjui buvo iš anksto žinomi.

26. Įvertinęs visas nurodytas aplinkybes, teismas sprendė, jog pareiškėjo reikalavimai panaikinti Įsakymą Nr. 1 ir Įsakymą Nr. 2 yra atmestini kaip nepagrįsti.

27. Dėl LAGK 2019 m. rugsėjo 6 d. sprendimo dalies, kuria pareiškėjo skundas patenkintas iš dalies bei atsakovas įpareigotas per vieną mėnesį nuo LAGK sprendimo įsigaliojimo dienos priimti sprendimą dėl pareiškėjo pasiūlymo dėl taikos sutarties Nr. 1-826 sąlygų, teismas pritarė pareiškėjo teiginiui, jog toks įpareigojimas nesukūrė jokių teisinių pasekmių. Byloje nustatyta, jog pareiškėjas 2019 m. rugpjūčio 29 raštu Nr. 1-826 kreipėsi į Ministeriją su pasiūlymu dėl taikos sutarties sąlygų. Rašte nurodyta, jog atsižvelgiant į tai, jog dėl ginčijamų įsakymų VDU 2019 m. buvo skirta mažiau valstybės finansuojamų magistrantūros ir doktorantūros vietų, prašome pagal galimybes šį skirtumą kompensuoti, skiriant papildomas valstybės finansuojamas doktorantūros vietas ar numatant papildomas lėšas mokančių už studijas pažangių bakalauro, magistrantūros ar doktorantūros studentų studijų kainai kompensuoti, ar skatinamosioms stipendijoms, lėšas skiriant iš likusių nuo neužpildytų valstybės finansuojamų studijų vietų ar kitų šaltinių. Ministerija 2019 m. rugsėjo 25 d. raštu Nr. SR-3891 pareiškėjui atsakė, jog ji neturi teisinio pagrindo skirti papildomas valstybės finansuojamas doktorantūros studijų vietas universitetams, <...> vieno universiteto išskyrimas pažeistų lygiateisiškumo principą ir kitų universitetų teises, taigi, nepriėmė pareiškėjo pasiūlymo dėl taikos ginčo sprendimo. Nors pareiškėjas prašė panaikinti Raštą, kuriuo atsakyta į pareiškėjo pasiūlymą dėl taikos ginčo sprendimo, tačiau, teismo vertinimu, Raštas yra informacinio pobūdžio, parengtas vadovaujantis teisės aktais, yra suprantamas, aiškus, išsamus, jame nurodyta apskundimo tvarka, todėl pareiškėjo reikalavimas jį panaikinti yra nepagrįstas. Atsižvelgęs į tai, kad proceso šalys turi teisę sutikti ar nesutikti pradėti derybas dėl taikos sutarties sudarymo, teismo nuomone, LAGK Sprendimo dalis, kuria Ministerija įpareigota per vieną mėnesį nuo LAGK Sprendimo įsigaliojimo dienos priimti sprendimą dėl pareiškėjo pasiūlymo dėl taikos sutarties sąlygų, yra nepagrįstas, todėl pareiškėjo skundą dėl šio reikalavimo pirmosios instancijos teismas tenkino.

III.

28. Pareiškėjas VDU apeliaciniame skunde prašo panaikinti Vilniaus apygardos administracinio teismo 2020 m. balandžio 28 d. sprendimą ir skundą tenkinti visa apimtimi. Taip pat pareiškėjas prašo kreiptis į Lietuvos Respublikos Konstitucinį Teismą dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. kovo 1 d. nutarimu Nr. 149 „Dėl Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo įgyvendinimo“ (TAR, 2017, Nr. 4060) patvirtinto Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų moksliniams tyrimams, eksperimentinei plėtrai ir meno veiklai plėtoti, skyrimo mokslo ir studijų institucijoms tvarkos aprašo 15 punkto (2019 m. spalio 23 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo Nr. 1063 redakcija nuo 2019 m. spalio 29 d.; TAR 2019, Nr. 2019-17046) atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai bei bylą nagrinėti žodinio proceso tvarka.

29. Pareiškėjas pažymi, kad teismas sprendime neatsakė į esminį teisinį argumentą, kuriuo buvo grindžiamas pareiškėjo skundas, t. y. ar Ministerijos 2019 m. gegužės 22 d. raštas Nr. SR-2007 yra pakankamas teisinis pagrindas nustatyti studijų vietų paskirstymo kriterijams (metodikai). Pareiškėjo teigimu, MSĮ 77 straipsnio 7 ir 8 dalys labai lakoniškai nustato magistratūros ir doktorantūros studijų vietų paskirstymo pagal studijų kryptis ir aukštąsias mokyklas kriterijus: 1) valstybės ūkinės, socialinės ir kultūrinės plėtros poreikiai; 2) Lietuvos mokslo tarybos atliktos mokslo ir studijų institucijų mokslo (meno) veiklos rezultatų vertinimas; 3) pirmosios pakopos absolventų pagal studijų kryptių grupes (magistrantūros studijoms) ar doktorantūros rezultatai (doktorantūros studijoms). Pareiškėjo nuomone, antrasis kriterijus (mokslo rezultatų įvertinimas) yra labai platus ir gali būti detalizuojamas bei apskaičiuojamas labai įvairiai, priklausomai nuo taikomos metodikos, skirtingomis proporcijomis vertinant palyginamojo bei kasmetinio mokslo vertinimo rezultatus. Ministerijos 2019 m. gegužės 22 d. raštu Nr. SR-2007 2019 m. buvo įtrauktas rodiklis, vertinantis tik tam tikrus mokslo rezultatus.

30. Taip pat teismas neatsakė, ar Ministerijos detalizuoti kriterijai gali prieštarauti MSĮ 77 straipsniui. Iš trijų MSĮ 77 straipsnio 7 ir 8 dalyse įvardintų kriterijų, Rašte aptariami tik du

(Lietuvos mokslo tarybos atliktą mokslo ir studijų institucijų mokslo (meno) veiklos rezultatų įvertinimas bei pirmosios pakopos absolventų pagal studijų kryptių grupes (magistrantūros studijoms) ar doktorantūros rezultatai (doktorantūros studijoms)).

31. Pareiškėjo nuomone, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2017 m. kovo 1 d. nutarime Nr. 149 „Dėl Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo įgyvendinimo“ numatytas mokslui skirtų biudžeto lėšų paskirstymas procentais pagal mokslų sritis remia mokslo sritis neproporcingai, neatsižvelgiant į mokslo srityje užimtų mokslo darbuotojų ir tyrėjų skaičių, kuriamos mokslinės produkcijos kiekį, socialinį, ekonominį, kultūrinį poveikį bei neatitinka MSI įtvirtinto rezultatais grįsto mokslo finansavimo principo. Taip pat, kadangi finansavimo proporcijos bet kada gali būti pakeistos Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu, savo nuožiūra – tokia prieiga prie mokslo institucijų finansavimo prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijoje įtvirtintiems universitetų autonomijos ir teisinės valstybės principams.

32. Lietuvos sporto universitetas atsiliepime į apeliacinį skundą nurodo, jog savo, kaip trečiosios suinteresuotos šalies, reikalavimų nekėlė ir sutinka, kad teismas sprendimą priimtų savo nuožiūra.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV.

33. Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministro 2019 m. birželio 12 d. įsakymo Nr. V-693, 2019 m. birželio 13 d. įsakymo Nr. V-697 ir Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerijos 2019 m. rugsėjo 25 d. rašto Nr. SR-3891 teisėtumo ir pagrįstumo.

34. Teisėjų kolegija, tikrindama pirmosios instancijos teismo sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą, pirmiausia pažymi, kad byloje nenustatytos aplinkybės, dėl kurių turėtų būti peržengtos apeliacinio skundo ribos, bei sprendimo negaliojimo pagrindai, nurodyti Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 146 straipsnio 2 dalyje (ABTĮ 140 str. 2 d.), todėl apeliacinės instancijos teismas šią bylą apeliacine tvarka nagrinėja ir patikrina pirmosios instancijos teismo sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą neperžengdamas pareiškėjo apeliacinio skundo ribų (ABTĮ 140 str. 1 d.).

35. Dėl pareiškėjo prašymo bylą nagrinėti žodinio proceso tvarka teisėjų kolegija pažymi, kad, vadovaujantis nuosekliai formuojama Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo, taip pat Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – ir EŽTT) praktika, žodinis bylos nagrinėjimas nėra būtinas, kai tinkamas procesas ir teisingo sprendimo priėmimas yra galimas remiantis turimais rašytiniais duomenimis, rašytinėmis šalių pastabomis ir nėra poreikio bylą nagrinėti žodinio proceso tvarka; žodinio teismo posėdžio atsisakymas antrojoje instancijoje gali būti pateisinamas, jeigu pirmojoje instancijoje posėdis vyko žodinio nagrinėjimo forma (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2017 m. birželio 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-701-1062/2017; kt.).

36. Įvertinusi byloje esančius rašytinius įrodymus, apeliacinio skundo argumentus, teisėjų kolegija nustatė, kad nagrinėjamu atveju nėra jokių išskirtinių aplinkybių, dėl kurių pareiškėjo apeliacinis skundas turėtų būti nagrinėjamas žodinio proceso tvarka. Pareiškėjas nenurodė jokių argumentų, sudarančių pagrindą vertinti, kad šiuo atveju turėtų būti daroma išimtis ir byla apeliacine tvarka nagrinėjama žodinio proceso tvarka. Byloje nėra tiriamos tokios faktinės aplinkybės bei nagrinėjami teisės klausimai, kurie negali būti tinkamai išspręsti remiantis rašytine bylos medžiaga, byloje dalyvaujančių asmenų paaiškinimais, duotais pirmosios instancijos teismui, išdėstytais procesiniuose dokumentuose, taip pat ir apeliaciniame skunde. Atsižvelgusi į tai, teisėjų kolegija netenkina prašymo dėl bylos nagrinėjimo žodinio proceso tvarka, byla bus nagrinėjama rašytinio proceso tvarka.

37. Vadovaujantis ABTĮ 142 straipsnio 3 dalimi, pirmosios instancijos teisme ištirti įrodymai apeliacinėje instancijoje gali būti pakartotinai arba papildomai tiriami tik tuomet, jeigu teismas pripažino, jog tai būtina. Tai reiškia, jog apeliacija administraciniame procese yra ne pakartotinis bylos nagrinėjimas, o jau priimto teismo sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo tikrinimas, remiantis jau byloje esančia medžiaga. Apeliacinis procesas nėra bylos nagrinėjimo pirmosios instancijos teisme pratęsimas. Apeliacinės instancijos teismas paprastai bylą gali tikrinti tik ta apimtimi, kuria byla buvo išnagrinėta pirmosios instancijos teisme ir kuri buvo užfiksuota pirmosios instancijos teismo sprendimu (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2007 m. rugsėjo 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-747/2007; 2013 m. birželio 11 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁸²²-1321/2013 ir kt.).

38. Byloje nustatyta, jog Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2019 m. balandžio 15 d. nutarimu Nr. 329 „Dėl preliminarų valstybės finansuojamų pirmosios pakopos ir vientisųjų studijų, antrosios pakopos, doktorantūros, profesinių studijų vietų, į kurias 2019 metais priimami studentai, skaičiaus, studijų stipendijų skaičiaus ir skiriamo valstybės finansavimo pagal studijų kryptių grupes, mokslo, meno sritis sąrašų patvirtinimo“ patvirtino preliminarų valstybės finansuojamų pirmosios pakopos ir vientisųjų studijų vietų, antrosios pakopos ir profesinių studijų vietų ir doktorantūros studijų vietų, į kurias priimami 2019 metais studentai, skaičiaus, studijų stipendijų skaičiaus ir skiriamo valstybės finansavimo pagal studijų kryptių grupės sąrašus. Atsakovas 2019 m. birželio 12 d. priėmė įsakymą Nr. V-693 „Dėl valstybės finansuojamų antrosios pakopos studijų vietų, į kurias 2019 metais priimami studentai, skaičiaus ir studijų stipendijų skaičiaus paskirstymo pagal aukštąsias mokyklas ir studijų kryptių grupės sąrašo patvirtinimo“, pagal kurį pareiškėjui viso paskirta 550 antrosios pakopos studijų vietų, o 2019 m. birželio 13 d. priėmė įsakymą Nr. V-697 „Dėl valstybės finansuojamų doktorantūros studijų vietų, į kurias 2019 metais priimami studentai, skaičiaus ir studijų stipendijų skaičiaus paskirstymo pagal mokslo ir studijų institucijas ir mokslo ar meno kryptis sąrašo patvirtinimo“, pagal kurį pareiškėjui viso paskirta 38 doktorantūros studijų vietos.

39. Pagal Mokslo ir studijų įstatymo 77 straipsnio 8 dalį valstybės finansuojamų antrosios pakopos universitetinių studijų vietų ir studijų stipendijų skaičių tvirtina švietimo ir mokslo ministras pagal studijų kryptių grupes ir aukštąsias mokyklas, neviršydamas valstybės finansavimo, apskaičiuoto pagal patvirtintą preliminarų studijų vietų ir studijų stipendijų skaičių ir normines studijų kainas, atsižvelgdamas į valstybės ūkinės, socialinės ir kultūrinės plėtros poreikius ir valstybės finansines galimybes, ir į Lietuvos mokslo tarybos atliktą mokslo ir studijų institucijų mokslo (meno) veiklos rezultatų įvertinimą ir (arba) pirmosios pakopos absolventų pagal studijų kryptių grupes ir (arba) studijų kryptis skaičių bei universitetų nustatytas atitinkamų metų antrosios pakopos studijų kainas.

40. MSĮ 77 straipsnio 9 dalyje nustatyta, kad valstybės finansuojamų doktorantūros vietų ir studijų stipendijų skaičių mokslo ir studijų institucijose švietimo, mokslo ir sporto ministras tvirtina pagal mokslo ir meno kryptis, neviršydamas valstybės finansavimo, apskaičiuoto pagal patvirtintą preliminarų studijų vietų ir studijų stipendijų skaičių ir normines studijų kainas, atsižvelgdamas į valstybės ūkinės, socialinės ir kultūrinės plėtros poreikius, valstybės finansines galimybes ir į Lietuvos mokslo tarybos atliktą mokslo ir studijų institucijų mokslo (meno) veiklos rezultatų įvertinimą, doktorantūros rezultatus, galimybes rengti tos mokslo ar meno srities doktorantus ir institucijų nustatytas atitinkamų metų doktorantūros studijų kainas.

41. Taigi, atsakovas kompetentingas priimti ginčijamus administracinius sprendimus aptarto teisinio reguliavimo pagrindu bei kriterijais, taip pat paisydamas bendrųjų teisės reikalavimų.

42. Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnyje reglamentuota individualaus administracinio akto bendrieji reikalavimai ir pranešimas apie individualaus administracinio akto priėmimą. Individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės (licencijos ar leidimo galiojimo panaikinimas, laikinas uždraudimas verstis tam tikra veikla ar teikti paslaugas, bauda ir kt.) turi būti motyvuotos (1 dalis). Individualiame administraciniame akte turi būti

aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos ir nurodyta akto apskundimo tvarka (2 dalis).

43. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas ne kartą yra pažymėjęs, kad sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinoma ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas (žr., pvz., 2017 m. lapkričio 8 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1833-442/2017; 2018 m. liepos 19 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1150-502/2018). Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje nuosekliai išplėtota, kad individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo, įgalinanti teisimą, nagrinėjantį tokią bylą, skundžiamą viešojo administravimo subjekto individualų administracinį aktą panaikinti (žr., pvz., 2012 m. kovo 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-212/2012; 2014 m. gruodžio 18 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁸²²-1440/2014; 2016 m. gruodžio 22 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A-2074-146/2016; 2017 m. liepos 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1096-858/2017; 2018 m. balandžio 18 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A-871-525/2018). Visoms viešojo administravimo institucijoms yra keliami, be kita ko, VAI nustatyti reikalavimai, *inter alia* (be kita ko), šio įstatymo 3 straipsnyje įtvirtinta pareiga vadovautis viešojo administravimo principais (įstatymų viršenybės, objektyvumo, proporcingumo ir kt.), taip pat, kaip minėta, šio įstatymo 8 straipsnyje nustatyta pareiga priimamus individualius administracinius aktus pagrįsti objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomas priemonės motyvuoti. Be to, šios institucijos yra saistomos gero administravimo principo, kuriuo įgyvendinama Lietuvos Respublikos Konstitucijos 5 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta nuostata, jog visos valdžios įstaigos tarnauja žmonėms, reikalavimų. Gero administravimo principas reikalauja, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus, veiktų rūpestingai ir atidžiai, taip pat užtikrintų, kad administracinėje procedūroje būtų laikomasi visų teisės aktų nuostatų (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo išplėstinės teisėjų kolegijos 2012 m. spalio 4 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-134/2012; 2013 m. kovo 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-708/2013; išplėstinės teisėjų kolegijos 2014 m. balandžio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A¹⁴³-816/2014; išplėstinės teisėjų kolegijos 2015 m. rugsėjo 7 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1324-502/2015; 2017 m. sausio 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2185-146/2016; 2018 m. rugsėjo 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-5129-415/2018).

44. Ginčijamuose administraciniuose aktuose tik nurodyta, kad jie priimami vadovaujantis atitinkamai Mokslo ir studijų įstatymo 77 straipsnio 8 dalimi ir 77 straipsnio 9 dalimi. Atsakovo įsakymai nėra grindžiami objektyviais duomenimis, nenurodomos jokios faktinės aplinkybės, patvirtinančios aptartu reguliavimu nustatytų kriterijų taikymą, nėra nurodomi ir pridedami jokie ankstesni procedūriniai dokumentai, kuriuose galėtų būti tokie duomenys. Tokia situacija lemia vienareikšmišką išvadą, kad ginčijami įsakymai neatitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme suformuluotų reikalavimų, bei priimti pažeidžiant numatytus objektyvumo, proporcingumo, nepiktinaudžiavimo valdžia bei kitus bendruosius teisės principus, bei sudaro pagrindą juos panaikinti (ABTĮ 91 str. 1 d. 1 p.).

45. Teisėjų kolegija sutinka su pirmosios instancijos teismo vertinimu ir išvadomis dėl 2019 m. rugsėjo 25 d. rašto Nr. SR-3891, kuriuo atsakyta į pareiškėjo pasiūlymą dėl taikaus ginčo sprendimo bei dėl LAGK sprendimo, ir dėl jų papildomai nepasisako (žr., pvz., EŽTT 1994 m. balandžio 19 d. sprendimą byloje *Van de Hurk prieš Nyderlandus* (pareiškimo Nr. 16034/90), 1997 m. gruodžio 19 d. sprendimą byloje *Helle prieš Suomiją* (pareiškimo Nr. 20772/92); Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. lapkričio 14 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A²⁶¹-3555/2011 ir kt.).

46. Apibendrindama šioje nutartyje aptartas bylos faktines ir teises aplinkybes, teisėjų kolegija konstatuoja, kad pirmosios instancijos teismas iš dalies netinkamai įvertino byloje surinktus įrodymus bei nustatė teisiškai reikšmingas aplinkybes ginčui išspręsti, netinkamai pritaikė

ginčo santykius reglamentuojančias materialiosios teisės normas, todėl pirmosios instancijos teismo sprendimas yra keičiamas panaikinant Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministro 2019 m. birželio 12 d. įsakymą Nr. V-693 ir 2019 m. birželio 13 d. įsakymą Nr. V-697, o kitą sprendimo dalį paliekant nepakeistą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 144 straipsnio 1 dalies 3 punktu, teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Pareiškėjo Vytauto Didžiojo universiteto apeliacinį skundą tenkinti iš dalies.

Vilniaus apygardos administracinio teismo 2020 m. balandžio 28 d. sprendimą pakeisti.

Pareiškėjo Vytauto Didžiojo universiteto skundą tenkinti iš dalies. Panaikinti Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerijos ministro 2019 m. birželio 12 d. įsakymą Nr. V-693 ir 2019 m. birželio 13 d. įsakymą Nr. V-697.

Kitą Vilniaus apygardos administracinio teismo 2020 m. balandžio 28 d. sprendimo dalį palikti nepakeistą.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Artūras Drihotas

Ričardas Piličiauskas

Dalia Višinskienė